יום א', ט"ז בשבט תשס"ד (08 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

אסיפה יוצאת מן הכלל של הוועד-הלאומי **נפתחה היום**, **ט"ז בשבט**, בשנת תרפ"א (1921-5681), בה הוחלט **לשלוח משלחת למרכזים היהודיים בגולה לניהול תעמולה למען בניין הארץ** [נחוץ לא פחות היום?]. כן הוחלט על טיפול בשינוי ברישום הקרקעות משמות מושאלים (כפי שהיה נהוג בימי השלטון התורכי) לשמות הבעלים האמיתיים(!). האסיפה הטילה על נשיאות הוועד-הלאומי לפעול למען השגת החוק לאירגון הקהילות שיכלול את הזכות להטלת מסים, ויעניק זכות לוועד-הלאומי להטיל מסים בגבולות התקציב שתקבע אסיפת-הנבחרים. הוחלט להקים וועדה המורכבת מרבנים וממומחים למשפט לשם בירור היסודות למוסדות המשפט העברי... [כרונולוגיה]

ומהו המשפט העברי?

המשפט העברי הוא, אולי, העתיק בין כל מערכות המשפט הקיימות כיום בעולם. חלו בו שינויים בתוכן ובצורה במשך הדורות. המשפט העברי, יותר מכל משפט אחר, תלוי במידה מרובה, בדעות הדת והמוסר של האומה. משום כך, קשים תנאי התפתחותו ומסובכים. עם הקמת מדינת ישראל, היו שתבעו להחיל במדינה את המשפט העברי [השופט העליון בדימוס, **מנחם אילון**, כתב פעם שאילו היה 'משוגע לדבר' המשפט העברי כפי שהיה בדמותו של אליעזר בן-יהודה 'משוגע לדבר' השפה העברית, פני מערכת המשפט בארץ היום היו נראות אחרת...]. הדבר לא התקבל, שכן בידי הדורשים זאת לא היה קודקס מוכן, ורוב המפלגות הלא-דתיות לא היו נכונות לקבל על עצמן את המשפט הזה מתוך התנגדות אידיאולוגית למקורות הדתיים. המאבק על החדרת המשפט העברי בחוקי המדינה נמשך, ויש לו כמה היבטים. לאחרונה נחקק חוק שבכל מקום שאין תשובה בחוק הקיים לשאלה שעומדת לדיון, יש למצוא לה תשובה במשפט העברי.

שלושה מקורות הם למשפט העברי: תורה שבכתב, תורה שבעל-פה, ותקנות חכמים. התורה שבעל-פה [שגם היא ניתנה בהר סיני, עליה נלמד בפרשת השבוע, פר' **יתרו**] באה לפרש את התורה שבכתב, ולסכם את כל מקורות הנשפט וההלכה שנמסרו מדור לדור. שכן, בתורה שבכתב יש כמה פרשיות סתומות ודינים מקוטעים, שבשום פנים אין לתארם בלי ביאורים ומילואים ב**מסורת שבעל-פה**. מציאות החיים כפתה את סיגולו של המשפט לצורכי החיים ודרישותיהם, הכשרתו לקלוט ולשעבד אל עצמו את הוויות העולם לכל פרטיהם ודקדוקיהם. בדרך זו, הלכו חכמי ההלכה בתקנותיהם. הם הרחיבו גבולו של כלל משפטי עתיק ונתנו לו פירוש מחודש ויצרו בדרך זו ערכי משפט 'חדשים' שאינם פוגעים אף במשהו ב**רציפות של המסורת העתיקה**. בגלות, היו מקומות שהיתה ליהודים אוטונומיה ויכלו לפסוק בעניינים שונים לפי דיני ישראל. ההזדקקות לערכאות של גויים נחשבה כחטא וכפגיעה. החיים חייבו, איפוא, סיכום של התורה שבעל-פה. [ההשלמה, בע"ה, מחר...] [לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

עוד מילה בענייני ט"ו בשבט, ראש השנה לאילן...

יותר מכולם, מסמל העץ האקליפטוס את ההתיישבות החדשה בארץ. גנניו של הברון הביאוהו ונטעוהו על אדמת הארץ כדי לייבש אזורים ביצתיים. האקליפטוס, עץ אוסטרלי גבוה, נקלט

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', ט"ז בשבט תשס"ד (08 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

במושבות וניצב יפה צמרת ברוב אתרי הראשונים. הערבים זיהו את העץ עם היישוב היהודי וכינוהו: "סג'ארת אל-יהוד" – **עץ היהודים**! [עלון 'זמן.מקום']

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל